

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עשרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השני

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

**וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְיָ בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמוֹשֶׁה יְהוּדָה:
וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹדִים בְּחֻקְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה: וְלִחְשָׁב מַחְשְׁבֹת .. וּלְהוֹרֹת נֶתַן בְּלִבּוֹ ... מְלֵא אֶתֶם חֻקְמַת לֵב .. (לה. ל-לה).**

מובא במדרש תנחומא ועוד ראו קרא הי' בשם בצלאל בן אורי בן חור. מה צרף לחזר להזכיר חור כאו, אלא שנתן נפשו להקדוש ברוך הוא. בשעה שבקשו לעשות את העגל, עמד כנגדם ונער בהם, ועמדו עליו והרגוהו. אמר לו הקדוש ברוך הוא, חייך, אני פורע לך. משל למה הדבר דומה. למלך שמרדו עליו לגיונותיו עמד שר צבאו ונלחם עמהם אמר להם במלך אתם מורדיו עמדו עליו והרגוהו. בא המלך אמר להם: היכן שר צבא שלי. אמרו לו: הרגו אותו והגיונות. אמר לו המלך, חייך וחיי, אלו ממונת עלי, הייתי פורע לך. עכשו כשנתת נפשו עלי, כל בנים שציצאו ממך, אני עושה אותן דכסין ואפרסין. כד חור נתן להקדוש ברוך הוא נפשו במעשה העגל. אמר לו הקדוש ברוך הוא, וכד עשית. חייך, כל בנים שציצאו ממך, אני מגדלן בעולם, שנאמר: ראו קרא הי' בשם בצלאל בן אורי בן חור. עוד מובא שם, מהיכן זכה לכל דעת ובינה הזו, בזכותה של אמו. זהו שאמר הכתוב וכי. ממי את למד, מיכבד וממרים. וכי. ותיאן המילדת את האלדים וגו' (שמות א, יז). מה פרע להם הקדוש ברוך הוא, עשה להם בתיים. ומה בתיים עשה להם, בית כהנה ובית מלכות. יוכבד נטלה כהנה ומלכות, אהרן כהן גדול ומשה מלך, ויהי בישרון מלך (דברים לג, ה). ומה שכתב נטלה מרים חכמה, שנאמר: יראת יי היא חכמה (איוב כח, כח). שציצא ממנה בצלאל, שכתוב בו, ואמלא אותו רוח אלהים.

ומה טעם שזכתה מרים יותר מיוכבד? כתוב ביפה תואר (מובא במלוע"ע), היות ופרעה תבע אותה לדבר עבירה ולא נשמעה לו. כלומר מסרה נפשה והעזה פניה כנגד מלך רשע שכולם יראו מפניו, לכך זכתה היא בבו שכבר בגיל שלוש עשרה זכה לחכמה מרובה. מכנגד זה נראה שאהרן הכהן שלא מסר נפשו כנגד העגל, כתוב עליו ויבארו התאנף הי' מאד להשמידו (דברים ט, כ). כלומר שרצה הי' להכרית זרעו ולהמית את כל ארבעת בניו. אך בזכות תפילתו של משה ניצלו מחציתם ושניים נשארו חיים וזהו שכתוב 'ואתפיל גם בעד אהרן בעת ההוא' (שם) כמבואר כ"ז במפרשים שם.

למדנו כמה חשובה מסירות נפש של ההורים למען שמו יתברך, וכמה מסירות נפשם משפיעה על צאצאיהם. אהרן שלא מסר נפשו, על אף שהיו לו שיקולים ונימוקים חזקים וטובים לזאת כמבואר במפרשים, עכ"ז נגזר כילוי על זרעו בי"מ. חור ומרים שמסרו נפשם, נתברכו זרעם והצליחו מה שכל אחד היה רוצה שילדיו יזכו.

וכשאנו מדברים על מסירות נפש, אין הכוונה לקיים את דבר הי' בהיחבא. שהרי כל שבט לוי ועוד רבים מישראל לא חטאו בעגל. עכ"ז לא זכו למה שזכה חור. כי חור נעמד בגלוי כנגד כולם, על אף שראה שהערב רב הרגו את כל השבעים הזקנים שלא שמעו להם, עכ"ז לא חת והוכיחם על פניהם ועי"כ הרגוהו. וזו היא מסירות נפש ללכת בגאון כנגד הזרם גם אם הדבר יעלה לו בדמ, ימסור נפשו למען שמו יתברך. והמתבונן על אבותינו הקדושים בזמן שעלו לארץ הקודש, ואנשי בליעל נלחמו בהם בכל מיני שיטות ודרכים לעקור אותם מהתורה הקדושה, ובפרט נלחמו להוציא את ילדיהם מהחינוך הטהור של הוריהם. רק מי שנלחם בחירוף נפש ומסר עצמו על חינוך בניו שיהיה בדרך התורה הקדושה, זכה שאכן בניו גדלו לבני תורה ואף נהיו תלמידי חכמים.

וכשעוסקים אנו במסירות נפש למען שמו יתברך, בדורינו זה שזכינו שרבתה תורה לעין שיעור ומחנה התרחב עד מאוד כ"י וכ"י. מאידך גיסא בתוך המחנה עצמו צריכים מסירות נפש מרובה לחינוך הבנים והבנות כנגד הזרם במחנה. כמה כואב לשמוע שמעודדים ומחזקים שתלך האשה עם פאה לראשה, ומכנגד נלחמים הם כנגד פיאות הראש לבנים, נלחמים הם כנגד בגדי הצניעות של הנשים אשר הם מכסים את כל האיברים לבל יהיו נבלטים ומעודדים ללכת בבגדים קצרים וצמודים בי"מ. עד כדי כך שמי שהולך עם פיאות בשני צדעיו או שאמו הולכת מכוסה כאימותינו הקדושות והצנועות, לא מקבלים אותם למוסדות עד שיסירו הבנים מעליהם את הפיאות והנשים את בגדי צניעותן. בי"מ מהאי דעתא!

לכן יזכור האדם ויעמוד תמיד לנגד עיניו, את אהרן, חור ומרים. אשר מי לנו צדיק כאהרן ושיקוליו היו רבים וחזקים משל כל אחד ואחד מאתנו, ואף כשהטא עשה זאת למען הציל את ישראל, ועכ"ז נגזר עליו כילוי בניו בי"מ. אנו ששיקולינו הינם כאפט לעומתו, כמה חובה עלינו לעשות רצונו יתברך בגאון ובגאווה, ולא להתייחס למה יאמרו העולם. ולזה יצרף למחשבתו את חור ומרים על מסירותם נפשם למען שמו באהבה, אשר זכו לדברים הרבה ובפרט להמשך דורות צדיקים ומפוארים שכל ישראל היה צריך להם. ואם ימסור נפש על זה מובטח לו שיזכה לבנים צדיקים וישרים יראים ושלמים בעלי דעה ישרה וברה זכה ונקיה.

כסא דנחמתא שלוחה לידידעו התורמים הנכבדים משפחת קורש היקרים, האשה הילדים והנכדים הייז.
בחסתלקותו של אבי המשפחה הייז משה קורש ז"ל לגני מרומים תנצב"ה.
תנחמו מן חשמים ולא תסיפו לדאגה עוד

מרבני הקהילה

הרה"ג זרח הופי שליט"א
רב ק"ק אהוות אחים ת"ז
זהירות בכבוד שבת

פתרונות לפרשת 'כי תשא'
אחודה חידה! האפר שטחן משה
מהעגל השליכו על מי האוקינוס שעלה
על גדותיו ובא לשטוף את העולם.
הזוכה: יהודה נחמן ינאי.
מי בתמונה? טרם נפתרה!

אזרח חידה!
פרשה שקוראים אותה
במשך שלוש שבתות זו אחר זו,
מה?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

"ויקהל משה... משה רבינו מקהיל את בני ישראל ומזהירם על מצוות השבת, כמאמר הגמ'

בשבת דף ע. על המשך הפסוק אלה הדברים... אלו ט"ל מלאכות שבת. והביאור: "אלה" גימטריא

שלושים ושש, "דברים" מיעוט רבים שתיים, הדברים בתוספת האות ה' עוד אחת, הרי ט"ל מלאכות, וכן בפס'

הבא "ששת ימים תעשה מלאכה וכי כל העושה בו מלאכה יומת". וכן "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום

הבת". וכן בפ' כי תשא הזהירה התורה מספר פס' על השבת. והקושיה מתבקשת מאליה מדוע התורה ראתה צורך

כזה גדול להזהיר באזהרה חמורה על מצוות השבת וכן להזהיר על עונשה? ישנה עוד קושיה נוספת: הגמ' בשבת

קייט אומרת אמר אביי לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחללו בה את השבת שנאמר (יחזקאל כ"ב פס' כ"ז) ומשבתותי

העלימו עיניהם ואחל בתוכם" והתמיהה רבה וכי רק ענין השבת היה שם הרי הם עברו רבות וחמורות

ומדוע דווקא השבת גזרה את דינם? מסבירים המפרשים באור נפלא שהרי מצוות השבת ניתנה לעם ישראל במרה

עוד לפני הר סיני, ואח"כ הקב"ה קרבנו לפני הר סיני ונתן לנו את התורה הכללית, כי יודע הקב"ה שהאמונה היא

יסודן של כל המצוות כולם, ועל ידי מצוות השבת תהיה האמונה מוטבעת ומושרשת בלב היהודי איך חודש הקב"ה

את עולמו, ולכן אע"פ שעם ישראל חטאו חטאים רבים וחמורים, עדיין הקב"ה לא נפרע מהם, מפני ששמרו את

השבת, וכביכול היה הצפי מעם ישראל שע"י האמונה יש תקוה שיחזרו למוטב, כי המאור שבאמונה יחזירם למוטב, אמנם אחר שחללו את

השבת עקרו את שורש האמונה היסודית, נתיאש הקב"ה מתשובתם והחריב את ירושלים, כיוון שבוודאי כבר לא יכירו בו ובמצוותיו, אי"כ

רואים מכאן שמצוות שבת זו לא עוד מצוה כשאר מצוות, אלא היא יסוד האמונה של עם ישראל, שעל ידה אפשר להגיע לשלמות, וכן כל

כולה קדושה שנאמר "קדש היא לכם", וכן היא מקור לכל הברכה שממנה שואב האדם כח וקדושה לכל ימי השבוע, ובוודאי שעל מצוה כזו

חשובה וקדושה צריך אזהרות רבות וחמורות כדי לשמור את השבת כהלכתה ואדם המכבד את השבת שכרו גדול מנשוא, כמאמר הגמ' בשבת

קייח אמר רב יהודה אמר רב כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו שנאמר "והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך" וכן ר' יוחנן משום

ר' יוסי אומר כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים כמו שנאמר ביעקב "ופרצת ימה וקדמה צפונה ונגבה" ועוד מאמרים רבים על

השכר העצום שנותנין לאדם ששומר שבת, וכל השכר העצום הנ"ל מפני שהאדם משמר את מצוות השבת שהיא יסוד האמונה במציאות

הקב"ה ועולמו נותן לו כח להמשיך חייו באמונה שלמה בבורא.

יתן ה' שנתחזק כמיטב כוחותינו ויכולתינו, בין מבחינה רוחנית שהשבת נותנת הארה מיוחדת, ובין מבחינה גשמית לענגה בכבוד רב במאכל

ומשקה, וכן נשתדל לקיים ג' סעודות שמצילות מחבלו של משיח, ממלחמת גוג ומגוג, ומדינה של גיהנם, וכן ללוות אותה בצאתה, בסעודת

מלווה מלכה ובעזרת ה' יתקיים בנו מאמר הגמ' (שם) אמר ר' יוחנן משום ר' ייש בר יוחאי אלמלא משמרים ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד

נגאליים.

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

פניני הלכה

אין מנהגינו לברך ברכת אשר נתן ליעף כח

ברכת 'אשר נתן ליעף כח' לא הזכרה בתלמוד דידן.

וכתוב בתשובות הגאונים, אמר רב יהודאי זכר גאונו לברכה, כל ברכה שאינה בתלמוד אסור לברך וכו'.

והרמב"ם בתשובותיו (סי' ר"ז) כתב על ענין ברכת בתולים שהיא 'אשר צג אגוזי וכו' שהיא ברכה לבטלה בלי ספק משום שלא נזכרה בש"ס.

וכן משמע מהרב אברהם הנגיד בנו של הרמב"ם כמובא בבארות יצחק (הלי' ברכת השחר אות כ"ב ד"ה ובשו"ת ועינין שם עוד בהרחבה).

והרב ב"י (סימן מ"ז ה"ז) כתב וז"ל: מאחר שלא נזכרה [ברכת הנותן] בתלמוד איני יודע איך היה רשות לשום אדם לתקנה, ומצאתי שכתב

האגור (הלי' ברכות, סי' פ"ז) שראה מקטרגים עליה מטעם זה, והרמב"ם וסמ"ק והרוקח לא הזכירוה והכי נקטינו, ע"כ.

גם הרי"ף הרא"ש והאגודה לא כתבו ברכה זו כמובא בב"ח שם.

ופסק מרן בש"ע (שם) שאין לברכה.

ומהר"ד משרקי בספרו שתי"ז השמיט את הרמ"א שכתב שמנהג האשכנזים לברכה, ואף חיזק את פסק הש"ע וכתב וז"ל: וכמו שכתב

כנסת הגדולה, ע"כ. (לאפוקי מדעת מי שאמר שמרן חזר בו, כיעויין בכנה"ג).

וכ"כ רש"ל בתשובות (סי' ס"ד).

ובספר תוסי' מעשה רב (סי' ב') כתוב וז"ל: שמעתי מפי ר' יעקב כהנא שלא בירך [הגרי"א] ברכת אשר נתן ליעף כח, כי לא נזכרת בגמרא

ואמר כי אין כח בידינו לחדש ברכה מדעתנו, עכ"ל. (ועינין עוד מה היא שיטת הגרי"א בספר הלכות הגרי"א ומנהגיו סי' י"ד)

ומהרי"ף בעץ חיים (ח"א ע"מ ת.) כתב וז"ל: כתב השלייה בדף קכ"ט ע"ב ואין לומר בשום פנים מה שמברכין מקצת ואומרים ברוך מגביה

שפלים סומך נופלים, כי ליתא בשום תלמוד וגאון. וגם ברכת הנותן ליעף כח. כי כל ברכה שלא נזכרה בגמרא ובפוסקים אין לאמרה.

ומיום שנחתם התלמוד אין רשות ביד שום גאון לחדש ברכה שלא נזכרה בגמרא ע"כ. ועיין בב"י ובכנה"ג. וז"ל הפרי חדש כל המתקן

נוסח ברכה שלא הזכירה בגמרא או מברך ברכה שלא נזכרה בש"ס כגון מגביה שפלים או סומך נופלים וכיוצא גוערים בו עד הכאה ודלא

כהב"ח ע"ש. וגם אצלינו לא נשמע מעולם מי שמברך ברכות אלו ולא נזכרו בסידורי אבותינו שאנו מבני בניהם.

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

עיתונות לשון
נאמרה - מה שכיום
אומרים נאמרה.

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

ויבאו האנשים וכו', (לה, כב).

וכל איש אשר הניף תנופת זהב לה'. כתב הרמב"ן ז"ל שלא היו רבים במרימי הכסף והנחושת, ולא היתה הרמת הזהב מרובה ככסף וכנחשת. על כן תיקרא זו תרומה, וזו תנופה, כי המביא זהב ינופף ידו לחשיבות הנדבה, או הלוקחים יניפו הזהב להראותו לשבח המביא על נדבתו עכ"ל.

אבל מתוך הפיי"ן הלפופין אשר בהנפת תנופה זו, אני אומר שזוהי תנופת זהב סגור, ושנתכוונו מרימי הזהב לנופף תרומתם משער לשער, פתח לפנים מפתח לתקן עוון העגל, שיבא זהב המשכן ויכפר על זהב העגל. ואם אהרן בנה מזבח לפניו להכניעו, הם הניפו תנופת זהב להכריתו ולבלעו.

ועוד לעד"ן שלא הביאו הנדבה הזאת אלא ברוח הקדש שעליהם, כפי בחינת כל אחד ואחד הביא. שמי שבחינתו מהחסד הביא כסף, ומי שבחינתו גבורה הביא זהב. וכן כולם. וזה הסוד נרמז במה שאמר הכי וכל אשר נדבה רוחו אותו, היא רוח הקודש שעליו כמו שכי בתי"י.

ואחרי שכתבתי זה ראיתי בפירוש הרמ"ז ז"ל על הזוהר, פקודי דף רכ"ד ע"ב, שפירש דברים קרובים למה שכתבתי בענין תנופת הזהב. וז"ל והענין כי סתם זהב שבעולם הוא סוד המשכת הדין למטה בסוד השתלשלות המדריוגות, עד שמתגשמים בסדר כל הנמצאים. אבל הזהב שנדרו למשכן, כווננו להעלותו למעלה לשרשו, והורידו עליו משם בהירות קדושתו, בל יעבור ע"י אמצעות המדריוגות וכו'. ולכך היה קיים שלא חסר כלום בהתיכו, כי לא היה בו שום סיג עכ"ל. וידוע שמה שכי שכוונו להעלותו למעלה לשרשו, הוא סוד הבינה שממנה יצאו הרוחות הקדושות ואליה ישובו לעלות ולהתחדש, והיינו מה שכתבתי, שזהו רמז הפי"ן הלפופות.

(משכיל דורשי למחרי"י קורח זצוק"ל)

בדרכיהם אתהלך...

שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו (הלך ג')

אך היושב במרומים, שמע את התפילות והתעניות של בניו, וימצא האיש אשר אמר: מי להי אלי ונבואה ונלכה אל בית המלך ונצעק ונצעה גדולה ומרה על אחינו ועל דבר הגזירה החמורה הזאת להמית אדם מישראל על אשמת דברי בלע ושטנה וקנאה בזדון.

ואז קם איש נשוא פנים, עז רוח ואמיץ כוח משכמו ומעלה גבוה גבוה מכל העם מר יוסף בן סעיד אבי משפחת נחום העשירה והברוכה בבנים. ויקח בידו ספר התורה בדפוס, הנקרא בערבית תאג'י, ובעברית נקרא כתר, מודפס באותיות ברורות, מקרא ותרגום ותפסיר (פרוש המלים של הפסוק בערבית לרבינו סעדיה גאון). יחד אתו עלה אל בית מלך תימן, מארי יחיא אלאביגי (אשר בידו וביד שני בניו, היה מופקד בית ההטבעה של כספי הממשלה ובלעדיהם לא ירים איש את ידו, כי רק היהודי נאמן במלכותו ובפרט בכספי המדינה). ויבקשו את שומר הסף, החיל הנאמן לראשו של המלך אחמד קלאלה שיואיל בטובו וימליץ על שני האישים המבקשים לדבר עם המלך בכבודו ובעצמו.

תוך כמה רגעים יצאה הפקודה להכניס את שניהם. כאשר נכנסו שניהם מארי יחיא אלאביגי ומר יוסף נחום הקצב ישתחוו למלך מבלי ללחוץ את יד המלך, כי בעיני הגוים היהודי נחשב לטמא והגוי לטהור לא יגע הטהור בטמא. פתח יוסף נחום ואמר, אדוני המלך השם ברוך הוא יאריך ממלכתך עלינו אמן סלה.

המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

תפארת בנים

תלמידי כיתה ב' סיימו בס"ד את כל ספר יהושע ואף עשו סעודת סיום דשניה. אחת האמהות צירפה מחשבה טובה למעשה וטרחה ואפתה עוגה בדימוי של חלוקת הארץ לשבטים, ברוכה תהיה לה'. היא רעוא שיזכו כל התלמידים לגמרה של תורה בשיוון וידיעה, אכ"ר.

ה
ע
ו
ג
ה

מהליכות אבותינו

אכילה בסעודת מצוה הינה רק לאחר קיום המצוה

באירועים משמחים, כגון חתונה וברית מילה שיש עשיית מצוה, יושבים לסעוד רק לאחר קיום המצוה, החופה או הברית מילה, וכדכתב מוה"ר"ר עמרם קורח זצ"ל בסערת תימן עמ' קכ"ה וקל"ד ינוי"ש.

ונראה שטעם הדבר, היות ועדיין לא התקיימה המצוה אין לאכילה זו שם מצוה. ועוד שנראה שעיך ביאתו לסעוד את לבו ולא בשביל המצוה.

ובאחת הבריתות שהיה מרן הגר"י רצאבי שליט"א, נשאל, האם אפשר לסעוד מקודם עשיית המצוה? והשיב, שמי שאינו ממתין נראה כגרגר. וביאר דבריו, שגרגרן פירושו גרון ועוד גרון, כלומר שממחר לגרגר עוד ועוד ואינו ממתין.

והחכם, גם כיום שהשתנו הסדרים, יתן לבו לזאת להיות מורם מעם, ולא לטעות אחר העולם.

הוי"ו כותבים

אמרו חז"ל אחר שחטאו אדם וחי' יצ"ח לא יצ"ח ואין אדם אשר לא חטא. אין קדושת התורה אלא בהבא תינוקות שאין בהם חטא. ואליהם שופר השכינה הישפאל והיינו "אפי סולתים ויונקים יסבת סול" והסולתים מתקיימים בזכות שאלתם את הקטנים והסולתים אותם לתורה.

כמה שמתנו לשמוע את גנון האומץ הוכינה. כפי התחילת השנה פוכס ליפסא זינוקתא כמסופת אבותיו. ומתפלל באופן פיוף ונעים.

תולדותינו אמאפי המסופי הפה נהפי פיו"ו. המסופי אליהם שמתנו וחשק האומץ. ואליהם נאמר: "האומץ בן חפזי תורה כאילו יצאו" ישי' סולתו הפשקתבם הפכה הילדים וההוי"ו. אשפיון שלכיון שגנון אומץ בספית חייסו

משפחת צחמה (אמאפיון: א"ש)

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

מתלמידי מכינה ב' בשמחת חודש אדר

מתכוננים
לעיתיד
מכונים
שיעור

במעלת חברנו!!!

זה מה שיקרב את גאולתינו!!!

**מצטייני השבוע
בתפילה**

התלמידים הנעלים
דן אלעזר
גיסין שמחי

יהי רצון שתשמע
תפילתם לרצון.

חכמי תימן

**הרב מחפוז ב"ר דוד
גרופי**

נולד בעיר גרופ שבמחוז
כְּלָאן בשנת תרי"ז בערך.
הורשה לשוחט על ידי הרב
הראשי לתימן מארי יחיא
יצחק הלוי ואחרים מרבני
צנעא.

עלה לארץ ישראל בשנת
תשי"י והתיישב בראשון לציון
עם רבים מתושבי אלגרוף.

נפטר בראשון
לציון בשנת
תשי"ז

התודה...

לרבני הקהילות
הרה"ג **ברוך עוקשי** שליט"א
והרה"ג **זרח חופי** שליט"א
אשר מלבד עמלם הרב למען
קהילתם ומחוצה לה, ועם כל
זמנם הדהוק והמצומצם, פיעו
מעצמם לכתוב מאמר לגיליון.

יהא רעוא שתשרה

הברכה...

במעשה ידיהם, וירבה גגולם
בתלמידים, ויראנו בעיניהם את
פירותיהם הטובים, ויאריך ה'
ימיהם בטוב ובנעימים,
אמ"י

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

"עיני עיני יורדה מים"

על האי גברא אינש דמעלי

משה בן יחיא קורש ז"ל

שהזוכך ביסורים וקיבלם באהבה ומהונו נתן לחוק תלמידים אשר
בדרך אבותינו הקדושים הולכים
דורות ישרים הקים

אוריאל, אצילה והנכדים הי"ו

התומכים בתשב"ר השומרים מסורת בת אלפי שנים

תעמוד לו זכותו הרבה, ובגן עדן לנפשו תהיה מנוחה
את כל בני משפחתו המב"ה ינחם, ובתוך ציון עליהם ירחם
לימוד תשב"ר השנה יוקף לזכותו, ויהיו עילוי גדול מאד לנשמתו
כואבים יחזרו את כאב המשפחה
הנהלת וצוות תלמוד תורה 'עפרת חיים'

זכו בהגרלה בספר

אדרבה

במבצע

במעלת חברינו

התלמידים הנעלים

חיים שלום צוביירי נ"י

יהודה נחמן ינאי נ"י

יה"ר שיגדלו ויהיו לאילני
רברבי, אכ"ר

ח"ת "ענת חיים" אלעד
לבני תורה ק"ק חסון

גני ילדים / תלמוד תורה

"ענת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורובה"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד

רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובהסכנת מרח הגאון **הרב יצחק ראבי** שליט"א

בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצורפה,

עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר הרישום לגני ילדים ולתלמוד תורה

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ז הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 4-5

ולכיתות התלמוד תורה

לרישום: יש להגיע למזכירות הת"ח רח' הרא"ש 2, או להתקשר טל: 03-9097022

יש להצטייד בצילום ת.ז. של שני ההורים - סכפ

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד תותנית באישור ועדת קבלה

יש קונה צולמו בשעה אחת!

אברק / ת"ח יקר! אט הנק

רובה לזכות, ואאר נשמתק

להצניק שעה אחת בשבוע

סיוע לימודי לימודי החמה,

ולק תצמוח הזכות,

וכמאלק הטוב וולק ה'

להניק בקרב טובים.

זוכ צמנו קשר: 050-4150896

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת

שם אחד- לשבוע 50 ש"ח. לארבע שבועות 150 ש"ח.

לשנה- הודאת קבע של 50 ש"ח למשך שנה.

לפרטים במזכירות הת"ח: 03-9097022